

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, v državnem zboru zastopane.

Kos IV. — Izdan in razposlan dne 15. januarja 1896.

Vsebina: Št. (8.—11.) 8. Dopustilnica za lokalno železnico iz Vodňan v Týn na Voltavi. — 9. Zakon, s katerim se gledé na vredbo cesarskega namestništva na Dunaju izpreminja določilo §. 2. v zakonu z dne 15. aprila 1873. l. — 10. Razglas, da se je ustanovila podružnica carinskega urada v fabriškem zavodu „Apollo“ zvane delniške družbe za čiščenje petroleja v Požunu. — 11. Razglas o tem, kako naj puncevalni uradi ravnajo s takozvanim dubliranim (obloženim) blagom.

8.

Dopustilnica z dne 23. novembra 1895. l.

za lokalno železnico iz Vodňan v Týn na Voltavi.

Mi Franc Jožef Prvi,

po milosti Božji cesar avstrijski;

apostoljski kralj ogrski, kralj češki, dalmatinski, hrvaški, slavonski, gališki, vladiměrski in ilirski; viši vojvoda avstrijski; veliki vojvoda krakovski; vojvoda lotarinški, salcburški, štajerski, koroški, kranjski, bukovinski, gorenjski in dolnje-sleški; veliki knez erdeljski; mejni grof moravski; pokneženi grof habsburški in tirolski itd. itd. itd.

Ker so Karel Nikolan, trgovec in član okrajnega odbora v Týnu na Voltavi, Vojtěch Kniha, občinski svetovavec in član okrajnega zastopa v Týnu na Voltavi, in pa Karel Málek, kneza nadškofa dvorni zakupnik v Týnu na Voltavi, zaprosili, naj bi se jim dalo dopustilo, zgraditi in obratovati lokalno železnico od Vodňan v Týn na Voltavi, vzdvidelo se Nam je, z ozirom na občo korist te

podjetbe imenovanim koncesijonarjem to dopustilo na podstavi zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (Drž. zak. št. 238.), kakor tudi na podstavi zakonov z dne 31. decembra 1894. l. (Drž. zak. št. 2. iz 1895. l.) in z dne 19. junija 1895. l. (Drž. zak. št. 83.) podeliti takó-le:

§. 1.

Koncesijonarjem dajemo pravico, zgraditi in obratovati lokomotivno železnico, katero bo kot lokalno železnico s pravilno raztečino napraviti od postaje Vodňany na progi državne železnice Cmunt—Polzenj v Týn na Voltavi.

§. 2.

Železnici, ki je predmet te dopustilnice, se dodeljujejo v členu V. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (Drž. zak. št. 2. iz leta 1895.) omenjene ugodnosti.

§. 3.

Za železnico, omenjeno v §. 1., dodeljuje država poroštvo letnega čistega donosa, ki je enak štiri odstotnemu obrestovanju in razdolžni kvoti prednostnega posojila v nominalnem znesku 660.000 gl. a. v. v notah, katerega bo v nabavo novcev vzprejeti pri deželni banki kraljevine češke ter odplačati

v 76 letih, računjaje od današnjega dne, takó namreč, da, ako ne bi letni čisti donos dosegel zneska, za katerega veljá poroštvo, državno upravstvo dopolni primanjkljaj.

Letni čisti donos, za katerega veljá poroštvo, se ustanavlja za čas, ko se obrat po železnici prične, do preteka 76. leta dopustila na največinski znesek 28.000 gl. a. v.

§. 4.

Od letnega, po §. 3. s poroštvom zagotavljenega čistega donosa je v odplačilo prednostnega posojila, ki se vzprejme, uporabiti oni znesek, ki ga državno upravstvo določi po razdolžnem črtežu, katerega ono odobri in po katerem se bo morala vsa napravna glavnica (§. 12.) razdolžiti, dokler bo trajalo dopustilo.

Pri tem naj se posojilo odplača prej, kakor delnice.

§. 5.

Državno doplačilo vsled prevzetega porošstva naj se opravlja zadnji čas tri mesece po predložitvi dokumentiranega letnega računa potèm, ko je bil ta račun pregledan.

Erar bo vendar tudi poprej opravljal delna plačila za obrestovanje posojila ob dogovorjenih rokih dospelosti po meri potrebsčine, na podstavi proračuna o donosu izpravljenega, a s pridržkom obračuna na podstavi letnega računa, ako koncesionarji dotično prošnjo vložijo šest tednov, preden rok doteče.

Ako bi se pokazalo po dokončni ustanovitvi letnega računa, katerega bo predlagati tri mesece po preteku obratnega leta zadnji čas, da so naprednine bile previsoko odmerjene, naj koncesionarji precej vrnejo prejeti presežek, doštevši šest odstotkov obresti.

Doplačilo se mora od države zahtevati zadnji čas v letu dni po preteku dotičnega obratnega leta, ker bi sicer prestala pravica do njega.

§. 6.

Z zneskom, ki ga državno upravstvo plačuje vsled prevzetega porošstva, je ravnati zgolj takó, kakor z naprednino, ki daje obresti po štiri od sto na leto.

Kadar čisti donos železnice prestopi zagotovljeno letno vsoto, se bo morala dotični prebitek precej

odpraviti na državno upravstvo v vračilo dane naprednine z obrestmi vréd, dokler ta ne bo popolnoma odplačana.

Pri tem je treba dospele obresti opraviti, preden se vrnejo naprednine.

Terjatve države iz takih naprednin ali obresti, ki še niso bile plačane do časa, ko prestane dopustilo ali ko država železnico odkupi, je opravljati iz še ostajajoče imovine podjetbe.

§. 7.

Kaki stroški za beležbo efektov na tozemskih in inozemskih borzah in pa davki, ki jih bo podjetba morala plačevati po preteku davka prostih let, se bodo smeli v obratni račun postavljati kot razhodek.

To isto velja o upravnem prispévku, katerega bo plačevati deželni banki kraljevine češke v višini $\frac{1}{8}$ odstotka posojilnega zneska, ki je vsak čas še nerazdolžen, in pa o kakih povračilih za davke in pristojbine, ki jih bo dajati ravno ti banki.

Za državna doplačila podjetba ne bo plačevala nikake dohodarine.

§. 8.

Gradnjo v §. 1. imenovane železnice je začeti prej ko mogoče in dokončati jo najdalje v dveh letih, računjaje od današnjega dne. Dodelano železnico je takoj izročiti javnemu prometu ter obrat po nji vzdrževati nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bodo držali gorenjega roku za gradnjo, so koncesionarji dolžni dati na zahtevo državnega upravstva zagotovilo, položivši primerno varščino v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevale zgorenje dolžnosti po krivdi koncesionarjev, se bo smelo izreči, da je ta varščina zapala.

§. 9.

Da izdelajo dopuščeno železnico, se koncesionarjem dodeljuje pravica razlastitve po določilih dotičnih zakonitih predpisov.

Ista pravica naj se koncesionarjem dodeli tudi zastran tistih dovlačnic, ki bi se imele narediti in o katerih bi državno upravstvo spoznalo, da je njih naprava v prid javnosti.

Koncesionarjem se bo ob gradnji in obratu dopuščene železnice držati tega, kar ustanavlja ta dopustilnica, in pa ukazil, ki jih zastran tega vkrene trgovinsko ministerstvo, pa tudi tega, kar velevajo semkaj meréči zakoni in ukazi, zlasti zakon o dopušcanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. Drž. zak. št. 238.) in red za obrat železnic z dne 16. novembra 1851. l. (Drž. zak. št. 1. iz l. 1852.) in pa zakoni in ukazi, kateri se morebiti v bodoče dadó.

§. 11

Gradnja dopuščene železnice se po ukazilih, ki jih o tem izdá trgovinsko ministerstvo, izvrši pod neposrednim vodstvom in nadzorom trgovinskega ministerstva in urada za lokalne železnice, oziroma glavnega ravnateljstva avstrijskih državnih železnic.

Gradnja in dostavke naj se oddajajo po podrobnem projektu in proračunu stroškov, ki se sestavi pod primernim vplivom državnih organov pod neposredno ingerenco vlade in po pogojih, navadnih pri gradnji državnih železnic.

Dela za gradnjo naj se oddajajo ločeno od nabave novcev ponudboma.

Vrednost dostavek gradiva, odstopov zemljišč in drugih oprav, ki naj se zagotové s prevzetkom osnovnih delnic, naj se določi s porazumom med državo in deležniki, in ako bi ga ne bilo moči doseči, s prostovoljno sodno cenitvo.

Vozila, šine in drugačne sestavine železnice, in pa vsi predmeti za opremo se morajo dobavljati samó in edino iz domačih tvornic.

Izjemo od tega določila more trgovinsko ministerstvo dovoliti tedaj, kadar bi se dokazalo, da domače tvornice ne morejo dotičnih dostavek gledé na ceno, kakovost in čas, do katerega jih je izvršiti, opraviti po istih pogojih, kakor jih ponujajo inozemske tvornice.

§. 12.

Koncesionarjem se priznava pravica, da s posebnim dovolilom državnega upravitstva in s pogoji, ki jih to postavi, naredé v izvršitev dopuščene podjetbe lokalne železnice posebno delniško družbo, katera naj stopi v vse pravice in zaveznosti koncesionarjev.

Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državnega upravitstva.

Pri tem naj veljá to načelo, da se ne bodo smeli račun postavljati nikakoršni drugi stroški razen

stroškov za sestavo projekta, za gradnjo in opravo železnice, in za nabavo vozil z odobrilo državnega upravitstva res uporabljenih in prav izkazanih, in pa razen zneska za nabavo gradivne zaloge in blagajnične dotacije, katerega ustanovi državno upravitstvo, prištevši interkalarne obresti in razdolžne kvote, ki so bile med grajenjem res izplačane, in kar je bilo res kurzne izgube ob nabavi glavnice.

Ako bi po preteku prvega obratnega leta bilo treba še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, se bodo sméli dotični stroški prišteti napravni glavnici, če je državno upravitstvo privolilo v namerjane nove stavbe ali v pomnožitev obratnih naprav in če se stroški izkažejo, kakor gré.

Posojilna pogodba, ki se sklene z deželno banko kraljevine češke, nadalje družabna pravila, in pa obrazci delnic, ki se izdado, potrebujejo odobrila državnega upravitstva.

V pravila delniške družbe, ki se napravi, je vzprejeti določilo, da morajo vsi udje načelnštva (upravnega sveta, ravnateljstva) biti avstrijski državljanji ter ímeti svoje stanovišče v ozemlju kraljevin in dežel, zastopanih v državnem zboru.

§. 13.

Vojaščino bo prevažati po znižanih tarifnih cenah. Za uporabljanje vojaške tarife ob odpravi oseb in reči se bo v tem oziru in pa gledé polajšil potujočim vojaškim osebam ravnati po določilih, katera bodo vsak čas veljala pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila se uporabljajo tudi za deželno brambovstvo in črno vojsko obéh državnih polovic, za tirolske deželne strelce in za žandarstvo, in to ne samo o potovanju na račun državne blagajnice, ampak tudi kadar te osebe služabno potujejo na svoj račun k orožnim vajam in priglednim zborom.

Koncesionarji se zavezujejo, pristopiti dogovoru, med avstrijskimi železniškimi družbami sklenjenemu zastran nabave in imetja opravnih reči za prevažanje vojakov in pa zastran vzajemnega pripomaganja z vozili za večje vojaške prenose, nadalje pristopiti vsak čas veljajočim predpisom o železništvu za čas vojske in pa dodatnemu dogovoru, ki je obveljal 1. dné junija 1871. l. o prenosu takih bolnikov in ranjencev, katere je ležéče prevažati na račun vojaške blagajnice.

Vsak čas veljajoči predpis za vojaške prenose po železnicah, in pa vsak čas veljajoči predpisi o

železništvu za čas vojske zadobé za koncesijonarje moč in veljavo z dném, ko se po dopuščeni železnici prične obrat. Predpisi enake vrste, ki se izdadó po tem času, ki se pa ne objavijo po Državnem zakoniku, zadobé za koncesijonarje veljavo in moč, kadar se jim uradoma priznanijo.

Koncesijonarji so dolžni, oddajaje službe ozirati se v zmyslu zakona z dné 19. aprila 1872. l. (Drž. zak. št. 60.) na doslužile podčastnike vojstva, vojnega pomorstva in deželne brambe.

§. 14.

Za prevažanje civilnih stražnih čet (varnostne straže, finančne straže i. e.) naj se slično uporabljajo znižani tarifni postavki, ki veljajo za prevažanje vojaščine.

§. 15.

Obrat železnice, ki je predmet te dopustilnice, bo ves čas, dokler bo trajalo dopustilo, na račun koncesijonarjev vodila država, in koncesijonarji bodo morali upravstvu državnih železnic povračali stroške, ki mu s tem obratovanjem zares nastanejo, in kateri se eventualno ustanové s poprečnim zneskom. Način, kako naj se vodi ta obrat, se vravná z obratno pogodbo, ki se sklene med državnim upravstvom in pa med koncesijonarji.

Pri tem se državnemu upravstvu, dokler se bo državno poroštvo res še zahtevalo in dokler še ne bodo po vrnjene poroštvne naprednine, ki jih je dala država, pridržuje po svojem prevdarku vredba obrata, ustanavljanje tarif za prevažanje oseb in blaga, in pa ustanavljanje razredbe blaga in vseh na prevažanje tovorov se nanašajočih postranskih določil kakor tudi ustanavljanje dajatev, ki naj jih železniška podjetba opravlja za javne namene, sosebno na korist poštnega upravstva in državnega telegrafskega zavoda, pri čemer se bo vsak čas ozirati na obstoječe prometne potrebe.

Nadalje se vredba tarif za osebe in blago in pa vredba dajatev za javne namene vsak čas pridržuje zakonarstvu, in taki vredbi se bodo morali koncesijonarji podvreči.

§. 16.

Koncesijonarji imajo dolžnost, po pogojih in pridržkih, navedenih v členu XII. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (Drž. zak. št. 2. iz l. 1895.), državnemu upravstvu na njegovo zahtevo vsak čas dopuščati uporabo železnice za promet med že obstoječimi

železnicami ali pa takimi, ki se še le napravijo in bodo v državnem obratu, in to takó, da ima državno upravstvo pravico, prosto ustanavljaše tarife, za primérno odškodnino odpravljati ali odpravljati dajati cele vlake ali posamezne vozove po soporabljeni železnici ali posameznih njenih kosih.

§. 17.

Dopustilna doba in ž njo vrèd v §. 9. lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba proti napravi novih železnic se ustanavlja na 90 let, računè od današnjega dne, ter mine po tem roku.

Državno upravstvo smé izreči, da je dopustilo tudi pred iztekem gorenjega roka izgubilo svojo moč, ako se po krivdi koncesijonarjev ne bi izpolnjevale dolžnosti, v §. 8. ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, ter bi se kak prestop roka ne mogel opravičiti v zmyslu §. 11. zakona o dopuščanju železnic.

§. 18.

Državno upravstvo si pridržuje pravico, da bo smelo dopuščeno železnico, ko bo dodelana in v obrat oddana, vsak čas odkúpiti po nastopnih določilih:

1. Da se ustanóvi odkupnina, se seštejejo letni čisti donosi, kar jih je podjetba imela v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom; od tega se odbijejo čisti donosi najslabejših dveh let in potém se izračuni poprečni čisti donos ostalih petih let.

2. Ko bi se pak železnica odkúpila pred preteklim sedmim obratnim letom, ali kadar bi po določilih odstavka 1. najdeni srednji čisti donos ne dosegel vsaj letnega zneska, enakega potrebščini ze pogojeno obrestovanje in povračilo pri deželni banki kraljavine češke vzprejetega posojila (§. 3.), s prišteto tisto letnino, ki je potrebna za štiri odstotno obrestovanje in razdolžbo po državnem upravstvu odobrene delniške glavnice v času, dokler bo trajalo dopustilo, tedaj se ta spredaj oznamenjeni letni znesek določi za čisti donos, ki ga bo jemati v podstavo za odméro odkupnine.

3. Odškodnina, ki jo bo dati, bodi v tem, da se koncesijonarjem v še ostali dobi dopustila izplačujejo za pogojeno obrestovanje in razdolžbo posojila potrebni zneski do časa, ko se to posojilo popolnoma odplača, ob pogojenih rokovih dospélosti, nasproti pa, da se po odbitku teh zneskov

ostajajoči srednji donos izplačuje po zmislu odstavka 1., oziroma ako bi nastopil kak v odstavku 2. omenjeni slučaj, tamkaj navedena letnina za delniško glavnico v polletnih obrokih 30. dné junija in 31. dné decembra vsakega leta po dospelosti.

4. Državi se pridržuje pravica, prevzeti kadar koli namesto še ne dospelih letnih plačil, ki je jih dajati po odstavku 3., vsak čas še neodplačani del posojila, da ga sama plača, in dalje plačati glavnico, enako znesku glavniske, računè obresti od obresti, po štiri od sto na leto diskontovane vrednosti onih plačil, ki jih je po določilih odstavka 3. opravljati polletno, razen zneskov, potrebnih za popravljanje in razdolžbo posojila.

Ako se država odloči to glavnico plačati, plača naj jo v gotovini ali z državnimi zadolžnicami, kakor si to sama izbere. Državne zadolžnice je pri tem računati po tistem kurzu, ki se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju na dunajski borzi zaznamovali o državnih zadolžnicah enake vrste.

5. Izplačavši odkupnino, pride država po odkupu železnice in z dném tega odkupa brez daljnejše odplate v bremen čisto, oziroma samó še z neodplačanim ostankom vzprejetega posojila obremenjeno last in v užitek te tukaj dopuščene železnice z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, vštèvi tudi vozila, gradivne zaloge in blagajnične zaloge, potem dovlačnice, ki bodo morda lastnina koncesionarjev, in postranska družabna opravila in pa iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade, ako le-ti niso že bili namenu primerno uporabljeni z odobrilo državnega upravnstva.

§. 19.

Ko mine dopustilo in tistega dné, ko mine, preide brezodplatno na državo neobremenjena lastnina in užitek tu dopuščene železnice in vsega premičnega in nepremičnega pristojsstva, tudi vozil, gradivnih zálog in blagajničnih zálog, potem dovlačnic, ki bodo morda lastnina koncesionarjev, in postranskih družabnih opravil in pa iz napravne glavnice narejenih obratnih in pričuvnih zakladov v obsegu, povedanem v §. 18., št. 5.

Ako to dopustilo mine, in pa tudi, ako se železnica odkupi (§. 18.), obdržé koncesionarji lastni pričuvnega zaklada, napravljenega iz lastnih donosov podjetbe, in kar bi imeli po obračunih terjati, potem tudi last posebnih del in poslopij, napravljenih

ali pridobljenih iz lastne imovine, katere so si sami koncesionarji sezidali ali pridobili po pooblastilu državnega upravnstva z izrečnim pristavkom, da te reči niso pristojsvo železnice.

§. 20.

Ako se napravi delniška družba, iméj komisar, ki ga postavi državno upravnstvo, tudi pravico, kolikor se mu bo primerno zdelo, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, kateri bo veljal za načelníštvo družbe, in pa v velike zборе, ter tam ustavljati vse sklepe in naredbe, nasprotne zakonom, dopustlu ali družabnim pravilom, ali pak kvarne javni koristi, oziroma finančni koristi poroštvojučega državnega zaklada; toda v takem slučaju je komisarjeva dolžnost, precej si izprositi razloko trgovinskega ministerstva, katera naj se daje brez odloga ter naj veže družbo.

§. 21.

Ako bi se poleg vsega poprejšnjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici ali v zakonih naložene dolžnosti, se državnemu upravnstvu pridržuje tudi pravica, da se poprime zakonom primernih naredeb ter po okolnostih izreče, da je dopustilo izgubilo svojo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Resno opominjaje vsakega, da ne delaj zoper to, kar ustanavlja tá dopustilnica, in dodeljuje koncesionarjem pravico, zastran izkazne škode zahtevati vračila pred Našimi sodišči, dajemo vsem oblastvom, katerih se tiče, trdno povelje, naj ostro in skrbno čujejo nad to dopustilnico in vsem, kar se v nji določuje.

V spričalo tega izdajemo to pismo, navdarjeno z Našim vélikim pečatom, v Našem države glavnem in prestolnem mestu dunajskem triindvajsetega dne meseca novembra v letu milosti tisoč osemsto devetdesetem in petem, Našega cesarjevanja sedemindštiridesetem.

Franc Jožef s. r.

Badeni s. r.

Glanz s. r.

Biliński s. r.

9.

Zakon z dne 4. januarja 1896. l.,

s katerim se gledé na vredbo cesarskega namestništva na Dunaju izpreminja določilo §. 2. v zakonu z dne 15. aprila 1873. l. (Drž. zak. št. 52.).

S pritrdilom obéh zbornic državnega zbora izpreminjam gledé na vredbo cesarskega namestništva na Dunaju določilo §. 2. v zakonu z dne 15. aprila 1873. l. (Drž. zak. št. 52.) ter ukazujem takó-le:

§. 1.

Pri cesarskem namestništvu na Dunaju se v nadomeščanje cesarskega namestnika nastavlja podpredsednik, ki je uvrščen v IV., in poleg tega dvorni svetovavec, ki je uvrščen v V. činovni razred.

Podpredsednik naj prejema vsako leto 1000 gl. opravilne doklade.

§. 2.

Ministru za notranje stvari je naloženo, izvršiti ta zakon.

V Mürzstegu, dne 4. januarja 1896.

Franc Jožef s. r.

Badeni s. r.

10.

Razglas finančnega ministerstva z dne 6. januarja 1896. l.,

da se je ustanovila podružnica carinskega urada v fabriškem zavodu „Apollo“ zване delniške družbe za čiščenje petroleja v Požunu.

Po poročilu kraljevega ogrskega finančnega ministerstva se je v fabriškem zavodu „Apollo“ zване delniške družbe za čiščenje petroleja v Požunu ustanovila podružnica požunskega kraljevega ogrskega vélikega carinskega urada, katera se je

pooblastila, ocarinjati za fabriko iz inozemstva dohajajoče pošiljatve petroleja in izdajati bolete o davku od petroleja; ona je svoje delovanje pričela dne 29. novembra 1895.

Biliński s. r.

11.

Razglas finančnega ministerstva z dne 8. januarja 1896. l.

o tem, kako naj puncevalni uradi ravnaajo s tako zvanim dubliranim (obloženim) blagom.

Na podstavi §. 88. zakona o čistini zlatenine in srebrnine in o prigledovanju te čistine (zakona o puncevanju), v moč spravljenega s cesarskim ukazom z dne 26. maja 1866. l. (Drž. zak. št. 75.), se v porazumu z vdeleženim ogrskim finančnim ministrom ukazuje to-le:

1. Obloženo (dublirano, *double*) blago je po zmislju §. 20. tega zakona šteti za pozlačeno (platinirano) srebrnino ter jo kot tako puncevati po §. 15. zakona.

2. Za platiranje obloženega blaga rabljeni zlati obložek se sme uporabljati samo v tako debeli pločevini, da se

a) v §. 25. zakona o puncevanju predpisani poskus z drganjem ali iglo še dá na kamenu izvršiti, oziroma da se srebrna legura precej na kamenu pokaže, celó kadar se drga le z lahka, in da

b) vrednost zlata, ki ga tak predmet ima na sebi, ne presega vrednosti srebra. Vsebina zlata vse sklade ne smé torej obsegati več kakor 25 tisočin.

3. Čistina zlatega obložka se zá-se ne pre-skušuje.

4. Te naredbe stopijo v moč s 1. dném februvarja 1896. l.

Vendar je gledé onega blaga te vrste, ki je naj-rejeno v tozemstvu, dovoljeno, da se more s tem blagom še do konca aprila 1896. l. uradoma postopati po dosedanji navadi, ako se ono v šestih tednih po objavi tega razglosa zglosí pri pristojnem puncevalnem uradu.

Biliński s. r.